

- "Sugemallen" kender vi jo alle, den forefindes i et utal af akvarier. Man skal da have sådan en, i sit akvarie, siger de fleste. For at den kan æde grønalgerne og alt det foder, de andre fisk ikke gider æde. Det er måske rigtigt, at den kan fungere som en slags "skraldemand"? - Men en rigtig malle er den nu ikke, for det er *Gyrinocheilus aymonieri*, vi her taler om.

Den er blevet anbragt i en familie helt for sig selv og repræsenterer både den eneste slægt i familien og den eneste art i slægten.

Den er et meget dårligt valg, på en "malle", til at rydde alger i sit akvarie. Da den med tiden kan blive meget stor ca. 30 cm. er ikke ualmindeligt og jo større den er, jo mere aggressiv og ufordragelig bliver den overfor de øvrige fisk i akvariet, hvor den rasper skæl og kød af dem. Det er nok den fisk, der er blevet solgt flest af i Danmark, til at udrydde alger og det er meget kedeligt. Den samme fisk var også skyld i, at de rigtige maller bliver regnet for 2. klasses fisk.

Denne indstilling til maller var desværre meget udbredt før i tiden og det hænger nok sammen med konkurrencerne. I konkurrence udstillingerne i klasse 2 (prydakvarie), ville dommerne ikke acceptere, at der gik maller sammen med de andre fisk.

Der fandtes et utal af dårlige forklaringer herpå.

Når man ser på mallerne, så er de rigt repræsenteret i fiskeverdenen med ca. 30 familier og med ca. 2500 beskrevne arter. Det ville være mærkeligt, hvis der ikke fandtes nogle arter, der kunne gå fredeligt sammen med andre fisk og det gør der selvfølgelig også.

Nu har jeg selv nogle meget store *Plecostomus* lignende arter, som ikke passer sammen med små tetra arter, men de går fint sammen med mindre mallearter og lidt større ikke for aggressive cichlider f.eks. Påfugløjecichlider

Til vores prydakvarium i stuen med små eller i hvert fald mindre fisk, som div. tetra arter og div. ungefødende arter, findes der naturligvis også malle arter der, passer sammen med disse.

Her er der forskellige *Corydoras* arter (pansermaller), der falder en i øjnene, hvis man vil have små meget fredelige maller i bunden af sit akvarie.

Hos akvariehandlerne ser vi oftest kun *Corydoras paleatus* og *Corydoras aeneus*, henholdsvis Plettet - og Kobberpanser mallen.

Ja, så har vi også nogle albinopansermaller. **Er jeg ikke dejlig og smuk.** Nå, lige meget, men en flok af de før omtalte i deres naturlige farver,

på en 8-10 stykker kan sagtens give os mange sjove og dejlige timer. Når man ser sådan en flok, ved deres spisetid, komme væltende frem snusende, snøftende, undersøgende og pjattende, som en flok kåde legesyge pattegrise, er det et skue der henrykker. Ligeledes at se dem rulle med øjnene eller bare se dem blinke til dig, ja, man tror det ikke, før man selv har set det. Det er bare skønt.

Jeg har en flok af de plettede pansermaller, der aldeles ikke opfører sig, som der står skrevet i bøgerne, - at de kun opholder ved bunden når de fodres. Når jeg giver dem levende sorte myggelarver, opfører de ligefrem en balletdans oppe lige under vandoverfladen. At se sådan en flok maller stå lodret i vandet med snuden i overfladen og guffe myggelarver i sig, det er et festligt syn.

Se lige vores føletråde.

Hvis I vil prøve at holde nogle mallearter, - store såvel som små -, så gør jer det først og fremmest klart, at det er fisk med i hvert fald de samme krav som almindelige fisk, hvis ikke mange flere.

Det bedste mad er ikke for godt og mange mallearter er meget glade for levende foder.

Giv dem mad, - og ikke bare rester.

Hvis I vil anskaffe jer bundsøgende maller, - og det er de fleste -, så tænk på om jeres bundlag er det rigtige til disse ædle fisk.

Så rundt og småt som muligt, f.eks. cichlidesand er alle tiders, hvis I vil se jeres pansermaller med flotte lange føle/skægtråde.

Mange akvarieholdere bruger desværre stadig knust granit som bundlag, hvorved mange af vores pansermallers føleskægtråde bliver beskadiget ved den slitage der opstår når pansermallerne opsøger bundlaget efter noget spiseligt.

Så altså enten cichlidesand eller kvartsbunslag i en kornstørrelse på 1-3 mm.

Husk det nu, - aldrig det her knuste granit bundlag, lige meget hvor meget de handlende roser det og prøver at prakke det på jer. Det er ikke godt til andet end det det er beregnet til, nemlig til asfaltbelægningerne på vores veje. Mange af vore fisk bruger bundlaget til at rense deres gæller med, derfor skal det ikke være for groft. Så især til vores små pansermaller er det særligt vigtigt.

Glæden ved pansermallerne er desuden, at de er meget dagaktive.

Ikke ligesom mange af de algespisende mallearter, der kun er skumrings / nat aktive, således at man aldrig ser disse i dagtimerne.

Vil man prøve at lave opdræt af pansermaller, skal man sørge for at få opfodret sine avlsfisk godt.

Således, at der sættes rogn på hunnerne, hvorved disse så skiller sig ud fra hannerne. Dette gøres bedst ved f.eks. at fodre dem godt med røde myggelarver eller levende tubifix (kloarkorm). Efter sådan et kraftigt kosttilskud på en uges tid. Vil de fleste af hunnerne nu let kunne skilles fra, da de nu er blevet meget buttede.

Er man heldig vil man nu kunne opleve mallernes leg.

Den foregår normalt på følgende måde:

En meget rognsvær hun forfølges af 2-3 hanner, hvis man har så mange, en af hannerne stiller sig på tværs foran den rognsvære hun.

Af bare befippelse over al den opmærksomhed taber hun nu nogle æg, som hannerne straks befrugter, derefter tager hunnen æggene op ved hjælp af sine bugfinner. Æggene der er meget klæbrige, bliver nu anbragt i systematisk orden, hulter til bulter over alt i akvariet, til gavn for de øvrige beboere, der livligt har fulgt med i dette overflødhedshorn af friskt foder. En stor hun kan afgive op til 4-600 æg pr. gang.

Så endnu en god årsag til, at holde pansermaller. De er bare dejlige og nemme at have med at gøre. Så endnu en favorit fisk til de af jer, der nyder akvarie hobbyen.

God fornøjelse fra

Jan Lyngdorf.